

Det, jeg er kommet med, er et forslag om, at højskoleelever skal have mulighed for som et forsøg at få godskrevet et højskoleforløb som en del af en uddannelse. Og det får nogle ordførelse til at mene, at det griber så fundamentalt ind i skolernes frihed, at vi aldrig nogen sinde kan leve med det. Jeg synes da, at det må komme an på en prøve. Det kan da ikke passe, at man opgiver den tanke på forhånd og siger, at det her vil få så store konsekvenser for højskolernes frihedstradition, at det ikke kan lade sig gøre!

Hvis man ser på undervisningsministerens redegørelse, så er det jo sådan, at der er uddannelsesinstitutioner, som allerede nu tillægger et højskoleophold værdi, og der står i redegørelsen, at »de hidtidige ordninger, hvorefter et højskoleophold kan godskrives, har således ikke haft indflydelse på skolernes frihed« – det har man i al fald ikke kunne se indtil nu.

Men jeg er fuldstændig enig i, at skolerne skal have deres frihed, dvs. at de selv skal være med til at bestemme, hvordan kursustilbudet skal se ud.

Til hr. Poul Erik Dyrland: Jeg synes ikke, at vi skal stå her og strides om, hvad det er, der bliver lavet i Undervisningsministeriet. Det er vi jo begge klar over. Og jeg mener, at de erfaringer, vi får fra det parallelle kompetencesystem, ville man også godt kunne bruge, når det drejer sig om at se på, hvordan vi fremover skal vurdere et højskoleophold.

(Kort bemærkning).

Jan Køpke Christensen (FP):

For et godt stykke tid siden bad jeg om ordet for en kort bemærkning, og jeg frafaldt igen, fordi mit ordførerskab kommer lige om lidt. Men jeg bliver nødt til for ligesom at få et par ord med i den her debat at bede om denne korte bemærkning. Det tager jo åbenbart tid i dag, og det siger jo noget om, hvor engagerede vi folketingspolitikere kan være, når det gælder et så vigtigt emne, som vi taler om i dag.

Jeg må sige, at jeg trak som Fremskridtsmand en del på smilebåndet, da jeg hørte en diskussion imellem en socialdemokrat og en radikal om, hvordan frihedsbegrebet, den personlige frihed osv., skulle forstås. Mig bekendt har der ikke været stor forskel hidtil, så det kan være, der ligesom er ved at ske noget nyt i dansk politik. Denne debat har da i hvert fald medført, at vi så kan se frem til noget, der måske er positivt i den politiske verden.

Jeg må sige, at jeg for en gangs skyld er enig med De Radikale i, at folkehøjskolen har haft reel kompetence i 150 år, så det er ikke noget nyt. Der er jeg faktisk enig. Når man f.eks. ser på sygeplejerskeuddannelserne, eller hvad ved jeg, så ses der selvfølgelig på, om vedkommende har været på folkehøjskole eller ej, og derfor har den allerede nu reel kompetence. Så dér er jeg altså enig i det, som netop også bliver skrevet i notatet fra Foreningen for Folkehøjskoler: at der er en reel kompetence i folkehøjskolesystemet. Og det synes jeg er positivt.

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Jeg skal spørge fru Elsebeth Gerner Nielsen, om hun ikke kan se en fare for højskolerne, hvis man ligesom får flere og flere højskoler til at indstille dele af deres undervisning i forhold til den frie ungdomsuddannelse for at fastholde de unge i systemet. For mig at se vil der kunne være tale om en ny gruppe, hvor vi ser en gentagelse af det, der er en af årsagerne til, at der er svigtende elevtal i dag – altså ligesom vi så det på dagpengeområdet, hvor mange på dagpenge kom på højskole i en periode, hvor der var stor ledighed.

Jeg har en formodning om, at flere unge vil komme ind på de ordinære uddannelser, og derfor er der som sådan ikke grundlag for, at netop højskolerne vil udbyde flere og flere fri ungdomsuddannelser.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg opfattede egentlig ikke fru Elsebeth Gerners indlæg, sådan som andre ordførere har gjort det, nemlig som så revolutionerende i forhold til højskoleverdenen. Derfor vil jeg godt spørge mere præcist om, hvad det var, der blev sagt, eller hvad det var, jeg skulle forstå.

Vi har i øjeblikket, som det også er blevet sagt, kompetence i folkehøjskolerne pr. automatik, ved at nogen siger, at de godkender det – f.eks. til visse videregående uddannelser – og ved at højskolerne bruges som en del af den fri ungdomsuddannelse.

Tror fru Elsebeth Gerner ikke, at det er nødvendigt at sige, at det alene er den tænkning, der bygges videre på? Altså sige, at højskolerne – folkehøjskolerne – har noget, og at det er dem, der laver det. Er der så nogen, der vil bruge det, kan de tage det. Man skal ikke begynde at indrette folkehøjskolerne efter det, andre ste-